

בפשיותם גמור בכל יום, לעמד שעה אחת לפני השם יתפרק, אף אם אין לך לו התעוררות הלב אז, ואפלו אם לא יוכל לפתח פיו לדבר שום דבר לפני השם יתפרק, אילם על כל פנים יטה את עצמו להשתוקק ולדבר - יטפה עלייך זה בעצמו לכל טוב, ולא יהיה עליו شيء דין? לעלך, כי על-ידי עכורה זאת יתקין הכל: נפשו רוחו ונשתחו, וכל העולמות, וכל הדורות הطالות בו, מasad קראשן עד משיח צוקנו. כל זה אמת ויציב ונכון וקיים, ואני ערב על זה:

גם זאת אני מודיעיך, שנדג התקון הקל הנה, אשר על-ידי אפשר לזכות בשעה אחת לכל טוב, יניח את עצמו הבעל-דבר לארכו ולרחבו, לסתרו ולקיללו בכל מני אפים - אם בקשות שלא להאמין, אם שאלה יהיה לו פנאי, אם להחעס בעבודות אחרות, ובכל שלא לעסק בתיקון זה.

ובכן, אחוי הנלבב, רחם עלייך, פכח עיניך וראה והבן לאיזה מצד הבעל-דבר מבקש להביאך, עד שתשארא, חס ושלום, אמלל וערום וחסר מכל, ולכל תוכל לקבל תקוני הגורלים, הנוגעים עד אין סוף, והכל על-ידי שעה אחת בים.

בדעתך, כי הנך מוכן להקריב הרבה עיבור השם יתפרק, אך בעבור העקרית אשר כה קל לקינה אטה מניח להטעות עצמן.

ובכן אחוי, תשליך קלהה כל ההבלים, כל העסקים וכל המחשבות, ורוץ תכף ומיד להצליח עצמה. וואז תזהה להשם יתפרק אשר יעוץ לטובה, אכן.

ברשותך רבך

נ' חל נובע מ' קוד חכמה.

איך וויס, זו ר' ביטן גרייט פקרוב צ'ין פאר גשם יתפרק פיל, און און דעם ערך וואס און גראט פקימים צ'ין לאונטו ר' אפאנקו:

ונארף אוניך אַלְעָגֵן עַלְמָנִי, אַלְעָגֵן גַּמְשָׁנָה, אַלְעָגֵן דַּעֲרָגָן דַּאֲגָעָן הַשְׁמָן יתפרק אַלְעָגֵן לְטוֹבָה, אַלְעָגֵן.

ברשותך רבך

נ' חל נובע מ' קוד חכמה

דאס קאך און ג'טעלל ב'י השם יתפרק, און דער מאונטש וואס וועט מטייס זיין בפשיותם במרא. אליע טאג א שעה שטיניא פאר קאש' (בקה), אפליג ער וועט קין התעוררות נישט האבן בעת החבוקות. אפליג ער וועט אונט קעגען דערן, נאו ער וועט זיך גינז'ן צו בעגען און צו רעגן, וועט ער זוכה, צ'ין צ'ה כל טוב, און וועט נישט האבן קאי'ן שום דין למעלת, פארכואס וויל מיט דער עכבה וועט פארכואס וועט אלפס, זיין גאנש וויה שפהה, און אלע עמלות זואס העגען אין איהם. פאן אונט קראשן ב'י קשי'ין צוקן. דאס און אמת וציב נכון זקימ. און און צ'ה דער פאר:

דאם צ'ן און דיד אויך מוזיך, און אויך דעם גראנין תקון פיט וועלבען מען קען פיט און עעה וויה זיין צ'ה כל טוב. וועט זיך ער פאל-זיך פעל-זיך פעל-זיך פאל-זיך אונט ב'ל קאוקטס: פיט קשיות, גיט צ'יל'ין, גיט צ'יל'ין צ'ה האבן. טוונ אונערע שעבודה, אביך זיך אוניך צ'ה גאנען דרפטן.

נו: ברודער דארכנער, קאָב וווקנט אויך דיר! עפַן אויך זיינ אוניג, פערשפה ווי אונטקליק דער בצעל-זיך וויל דיך-טאָן, ואַקסט מללה בליכן אונט אונטקעט. און גיטט אונט קפֶל צ'ין פִּינְג בעילעך פקוטין, וועלכע וועגן נונע ער און טוֹן, וויך און איינטיגע שפה און טאג.

התשובות להתבזבזות

(מכתבי הצע"ק ר' יצחק בריטר זצ"ל הי"ד)

אליך (פלוני בן פלוני), מקובי היקר, אני קורא!

הנני מבקשך, עמד נא לכמה רגעים, והאנו היטב לדברי אשר אנסי מרפר לטובך הצעחתית.

דע לך, כי הרפה عمل ויגעה קיה לי עד שקרבתיך, וקצת תוכל להבין ולהרגיש בעצמך כמה נסים שענשו למען כדי שתתקרב. - ובכן, אחד מהנתאים שלפיהן אני מזכיר את פלמי'ה הרא, שלא גינו להטעות את עצם. ולא מבעיא שלא יטעו הם עצם את עצם. וכאשר תשאלני מה? הנה זה כבר שמעת והבנת שתקה והעזה העקרית של-זידה יכולם לקבל כל התקונים שלי, ושיכל האון לתקן כל מה שהוא צריך לתקן בזה העולם ולהגידו לך מה שצורך להגייע, הוא רק על-ידי התבזבזות, ככלומר, שיכין לו מקום מיוחד אשר שם ישיח את לבבו לפני השם יתפרק, ולבקש מלפניו כל מה שצורך - הוא בורותניות, הן בגשמיota - ולהתודות ולפרט לפניו כל חטאיו אשר חטא, בשוגג ובמזיד, באנס וברצון, להידות לו יתפרק על כל הטובות אשר היטיב עמו ברותניות ובגשמיota.

זאת פעulti אצל השם יתפרק, כי האון אשר יקם זאת

התשובות להתבזבזות (המשך)

דיך (פלוני בן פלוני) פא כטוטש אונט טוין דין מאען, וועט צ'ה דיך און טיבר זיין. פון טיבער מען מוקוב און פלאט, רוף און אין בעט דיך: שטעל זיך אפ עסעלכע מינט, און הער זיך גוט אין צו פיניג דיך, ווילכע איך ער לטובך הצעחתית.

ויאקסט וויפען און פיעל עכורה קאָב איך געמאט איזידער איך הקאָדיך קאָר בעזועען. אפיטעל גאנטס פאָרְשְׁטִין און פידלען ווינן ואַלטס מקרוב ווינן. אליא, איזקס פון דיך דינעט זוונן זעללע איך בין מקרוב מייניג פלטיזים און, פאניטס אויך זעללע לאיזען נאָגען, ווער שמפעס זיך זאלען זיך זעלבנטס ניס נאָגען, פֿרְנְג איך דיר זאָס... זיך האקסט זוֹן זיך זעלבל געלערט. און פֿרְאָשְׁטְאָגען, און פֿיְנְס עיך זאָס פֿלְאָס דיך. דורך ווילען פֿעַן און קפֶל צ'ין אלע קיינע פֿקְדִּין. און דורך פֿעַקְסְּלָעָן זאל פֿעַקְסְּלָעָן אלעס זיך בְּרַדְיך זיך פֿעַרְעָעָן, און צ' קומען צ'ו וואס ער בריך צ'ו קומען, און זאָר התבזבזות, זאָם היטט. מען זאל זיך און אבעוועדר אונט אוילקסטקען פֿאָרְנְס, ווילכע צ'לען, און בעען זיינ לאָס זאָס פֿעַן בְּרַדְיך בְּשְׁמִינִית וּבְרַדְיך, און טורה זיינ לאָס זאָס פֿעַן און עכורך, בשוגג ובמזיד, באָס וברצון, און זאָס גַּם השם יתפרק אויך איל טובות קורקיניות וויפען.